

have Afgang til Pension, de to sidstnævnte af Communen. Samtlige øvrige Officere og Forretningsmand ved Borgervæbningen nyde ingen Gage og have ikke Afgang til Pension. ved to ges med 27 Stemmer imod 2.

Formanden: Vi gaae derefter over til Forhandling af §§ 31, 32, 33 og 34, der danne et nyt Affnit. Jeg skal bemærke, at Udvalgets Forslag til § 31 bortfalder, paa Grund af Udfaldet af Afstemningen over Udvalgets Forslag til §§ 17—19 (Ordføreren: Ja!), og Udvalgets Forslag til § 33 paa Grund af Udfaldet af Afstemningen til § 2. (Ordføreren: Ja!). Hvad Forslaget til § 34 angaaer, da er det i sin Tid af den ærede Vicespræsident, som Forslagsstiller, taget tilbage. Jeg skal spørge, om Noget optager dette Forslag?

Det bortfalder altsaa. — Forhandlingerne ere aabnede. Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører ønsker Ordet?

Ordføreren: Med Hensyn til § 32 skal jeg blot tillade mig den Bemærkning, at forsaavidt Regnskabsføreren er sat i Klasse med de øvrige der nævnte Bestillingsmand, og det er forudsat, at han som Medlem af Væbningen blot skal nyde et passende Bederlag for den større Tjeneste, han har at udføre fremfor Borgervæbningens øvrige Medlemmer, saa vil det medføre de Banskæligheder, som den høitærede Formand for Udvalget sidste Gang gjorde opmærksom paa, at denne Person maa affædtes, naar han træder ud af Væbningen. Det vil han, efter hvad der er vedtaget her i Thinget, gjøre, naar han er 38 Aar gammel. Deraf, forekommer det mig, vil følge, at der idelig og idelig vil skee Forandring i denne Postis Besættelse, og dette vil medføre, at en saadan Mand, naar han har faaet den rette Øvelse i Forretningerne, da somofteft maa udtræde. Men, da der ved den Afstemning, der er skeet, er blevet afgjort, at vor Indstilling til § 28 med Hensyn til Regnskabsføreren ikke skulde tages til Følge, saa er herved forsaavidt Intet at gjøre. Jeg har imidlertid ikke villet tilbageholde denne Bemærkning, fordi den synes mig at danne en vægtig Modgrund imod det Antagne. Med Hensyn til § 34, maa jeg aldeles henholde mig til

den udsørlige Motivering af Udvalgets Forslag, som blev givet ved Sagens første Behandling. Man har villet sikkre Communen mod, at komme til at betale Mere end det, der ved Lovgivningen oprindeligt er bestemt. Man har derfor holdt sig hertil, og denne Indstilling maa man altsaa fastholde. Der blev dengang hovedsagelig gjort opmærksom paa, at det, man havde antaget, nemlig, at Communens Tilskud ikke skulde overstige 12,000 Rbd., grunder sig ligesom paa Pl. af 11te Februar 1803 og Regl. 1ste Juni 1808, og at det senere vel er udtalt, at de Bepaarsler, som maatte indvindes ved den Tillægsreglement af 1825 foregaaende Forandring, skulde tjene til at formindste Borgervæbningskatten, men derimod ikke Tilskuddet fra Kongens Kasse. Det er fremdeles blevet bemærket, at først i 1824 fik Borgervæbningskatten en Forhoielse; men denne forkyndte sig blot som temporair, og der er endelig gjort opmærksom paa, at forsaavidt Stadens Stilling maastee vilde, i og for sig selv, blive noget uheldigere, for det Tilfælde, at Udgifterne til Borgervæbningen vilde blive mindre betydelige for Fremtiden, end de hidtil have været, maatte man ikke forglemme, at Communen nu erhvervede Borgervæbningsfondet til udelukkende Disposition, ligesom ogsaa, at Livjægercorpsets Fond skulde tilhøre den. I Hensyn til, hvad der saaledes blev anført, maa man altsaa vedblive Indstillingen med Hensyn til § 34.

Justitsministeren: Ligesom den ærede Ordfører har han holdt sig til den Udvikling af Sagens Stilling, som han har givet ved Sagens første Foretagelse, saaledes troer jeg med Hensyn til § 34 overhovedet og navnlig til Udvalgets Forslag, at kunne i det Hele holde mig til den Udvikling, som er givet i Motiverne til Udkastet, hvor der ved § 34 er givet en selvstændig Udvikling af de Lovgivningsbestemmelser, som her komme i Betragtning. Udvalget er ved at læse disse Lovbestemmelser kommet til det Resultat, at det er Staten, som Forpligtelsen paahviler til at udrede alle de Udgifter, som overstige det ved Pl. 11te Februar 1803 bestemte Beløb af 12,000 Rbd. Jeg er nu kommen til et andet Resultat og det til lige det modsatte Resultat, at selve Pl.